

znaky skutkové podstaty souzeného přečinu. Jelikož nalézací soud věc po této stránce neuvážil, takže tu není úplného podkladu pro posouzení správnosti použití práva hmotného (§ 288 čís. 3 tr. ř.), bylo zmateční stížnosti vyhověti a uznati, jak se stalo, aniž bylo třeba obíratí se ostatními vývody zmateční stížnosti.

Čís. 2893.

K objektivní skutkové podstatě zločinu podle § 153 tr. zák. se nevyžaduje, by ublížení (poškození) na těle dosáhlo míry a stupně § 411 tr. zák.; stačí činnost, objektivně způsobilá přivodíti nebezpečí pro tělesnou neporušenost napadené úřední osoby.

»Viditelné známky« jest spatřovati v tom, že napadený měl následkem úhozu začervenatou tvář, čímž se stala i pro třetí osoby zjevnou patologická změna, přivoděná útokem proti jeho tělesné neporušenosti; »následky« jest rozuměti každé i jen zcela nepatrné porušení tělesné neporušenosti (tělesného zdraví) napadeného (bolest v uchu).

(Rozh. ze dne 10. září 1927, Zm II 63/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 3. ledna 1927, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem opilství podle § 523 tr. zák.

D ů v o d y:

Dovolávajíc se důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., zmateční stížnost namítá, že čin obžalovaného nezakládá objektivní skutkovou podstatu zločinu těžkého poškození na těle podle § 153 tr. zák., kterou v něm spatřuje rozsudek, nýbrž že tu jde o objektivní skutkovou podstatu pouhého přestupku podle § 312 tr. zák. vzhledem k tomu, že, měl-li městský strážník Ladislav P. podle rozsudkového zjištění, byv obžalovaným udeřen do tváře a levého ucha, začervenatou tvář a cítil-li po ráně v uchu bolest, která trvala (asi) jeden den, neodpovídá to pojmu ublížení na těle ve smyslu § 153 tr. zák. Námitce nelze přiznati oprávnění. Nehledíc k tomu, že podle stálé judikatury jak býv. zrušovacího soudu vídeňského (rozh. č. 826/1530), tak i československého (č. sb. n. s. 798, 1710, 1897) se k objektivní skutkové podstatě zločinu podle § 153 tr. zák. nevyžaduje, by ublížení (poškození) na těle dosáhlo míry a stupně § 411 tr. zák., nýbrž stačí činnost, objektivně způsobilá, přivodíti nebezpečí pro tělesnou neporušenost napadené úřední osoby, odpovídají zjevy, které měl skutek obžalovaného podle uvedeného rozsudkového zjištění pro uhozeného jím městského strážníka v zápětí, pojmu viditelných známek a následků ve smyslu § 411 tr. zák. Viditelné známky jest spatřovati v tom, že strážník měl následkem úhozu začervenatou tvář, čímž se stala i pro třetí osoby zjevnou patologická změna přivoděná útokem obžalovaného v jeho tělesné neporušenosti, kdežto zá-

konný pojem následků, jímž jest rozuměti každé i jen zcela nepatrné porušení tělesné neporušenosti, pokud se týče tělesného zdraví napadené osoby, je naplněn zjištěnou bolestí v uchu, která trvala asi jeden den. Že v souzeném případě šlo o poškození (ublížení) na těle, zanechavši po sobě viditelné známky a následky, že tu tedy nešlo o pouhé zlé nakládání, spojuje jen s následky rázu psychického, připouští bezděčně, byť i nepřímě, sama zmateční stížnost, uvádějíc, že nebylo ani tvrzeno, že úder obžalovaného zanechal po sobě jiné viditelné známky a jiné následky (než začervenání tváře a bolest v uchu), zejména porušení zdraví nebo porušení tělesné neporušenosti. Pochybnosti, které se snaží vzbuditi zmateční stížnost ve příčině rozsudkových zjištění, podle nichž jednak P. měl tvář začervenatou následkem úhozu obžalovaného, jednak bolest v uchu trvala u něho (asi) jeden den, dlužno arci ponechati nepovšimnutými vzhledem k předpisu § 288 čís. 3 tr. ř., podle něhož jest jak stěžovatelem, tak zrušovacím soudu v případě, je-li uplatňován některý z důvodů zmatečnosti hmotněprávní, vycházeti ze skutkových zjištění rozsudku první stolice. Na tom, zda a jak intenzivní byla ona bolest, s hlediska oné právní úvahy nesejde.

Čís. 2894.

Posmívání se památce Mistra Jana Husi jakožto zřízení (obyčeji) církve československé (§ 303 tr. zák.).

Otázka, zda pachatel jednal u vědomí, že se posmívá zřízení církve (subjektivní skutková podstata přečinu § 303 tr. zák.), jest ryze skutkovou; neznalost pachatelova o tom, že v předmětu jím napadeném jde o zřízení (obyčej) té které církve, jest omylem skutkovým (§ 2 e) tr. zák.).

(Rozh. ze dne 10. září 1927, Zm II 149/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Novém Jičíně ze dne 9. března 1927, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin urážky církve podle § 303 tr. zák.

Důvody:

Ve výroku, proneseném podle rozsudkového zjištění obžalovaným: »Já nemám housery rád, já nerad vidím husy na dvoře, ne tak je slavit«, shledal sice nalézací soud objektivní skutkovou podstatu přečinu podle § 303 tr. zák., zlehčování a posmívání se památce Mistra Jana Husi jakožto zařízení pokud se týče obyčeji církve československé, nedospěl však ku přesvědčení o vině obžalovaného ve směru subjektivním, že totiž pronesl závadný výrok ve zlém úmyslu a s vědomím, že se jím chce posmívati zařízení neb obyčeji oné církve. K přesvědčení o tomto vědomí obžalovaného nedospěl nalézací soud podle rozsudkových dů-